

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

יוצאים לתהלוכות

בתי חב"ד משלימים את ההכנות למאות תהלוכות הילדים של ל"ג בעומר, שבהן יופגנו אחדות העם והזיקה של כל ילד יהודי לעם ישראל ולתורת ישראל. התהלוכות יאובטחו בידי המשטרה, ויבטאו את העוצמה הרוחנית של עם ישראל. מרכז צעירי חב"ד סיפק שלל אמצעי עזר לתהלוכות, מכובעים ועד שלטים, מוצגים ועוד.

ספרונים חדשים

הילדים שישתתפו בתהלוכות יחזרו הביתה ובידם ספרון קודש חדש. השנה יצא לאור שני ספרונים חדשים של סיפורי צדיקים. האחד שליחות עלומה, שיחולק למגזר הכללי, והשני האברך הרעב, שיחולק בתהלוכות שיתקיימו במגזר החרדי.

אוהל במירון

בתי חב"ד במירון מפעיל אוהל מרכזי ליד ציון רשב"י במירון. את האוהל מאיישים תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד, לזיכוי יהודים בהנחת תפילין, לצד מכירת ספרי חסידות במחירים מוזלים. כמובן מוצב במקום מרקע ענק, ועליו מוקרנים מראות קודש של הרבי מליובאוויטש.

תהלוכה עם הרבי

הפקה חדשה מבית JEM: תהלוכת ל"ג בעומר בהשתתפות הרבי מליובאוויטש בשנת תשד"מ. מראות מרהיבים ושיחת הרבי עם תרגום בעברית. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:52	8:33	7:44	7:33
8:59	9:42	8:40	8:34

פרקי אבות: פרק ד

רוצים מידע על התהלוכה באזורכם? *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

יום של אחדות והתחברות

אין כיום משימה לאומית חשובה יותר מלאחד מחדש את כל חלקי העם, ומלהקנות למאות אלפי ילדים זיקה יהודית שורשית.

תהלוכה הגדולה בכיכר השבת בירושלים. יום של אחדות

אנו חיים בימים של קיטוב חמור בין חלקי העם בישראל. יש קיטוב בין מה שמכונה 'מין' ו'שמאל', והוא מוצא את ביטויו בעיקר בזירות הפוליטיות. אולם הקיטוב בתחום הדתי יוצר לדאבונו שתי קבוצות שמתרחקות זו מזו. מתפתחים ציבורים שכמעט אינם נפגשים זה עם זה וחיים במעגלים נפרדים.

הניכור למסורת ישראל מעמיק את הקיטוב. הדור הצעיר אינו מכיר כלל את עולם המושגים של היהדות. אפילו את אישי התנ"ך אין הוא יודע, והוא מתקשה לקרוא פסוק בתנ"ך כהלכתו.

כל מי שרואה את המציאות לאשורה ויש בו תחושת אחריות להמשך עתידו של עם ישראל, חייב להיות מודאג לנוכח מגמה זו. אין כיום משימה לאומית חשובה יותר מלאחד מחדש את כל חלקי העם, ומלהקנות למאות אלפי ילדים, הלומדים בבתי ספר ממלכתיים, זיקה יהודית שורשית.

לבוש חדש למנהג עתיק

לתהלוכות האלה יש משמעות רבה ביותר בשבירת המחיצות המבדילות בין חלקי העם. האווירה שמשרים הפוליטיקאים וכלי התקשורת מרימה חומה בין הציבור הדתי לזה שאינו שומר מצוות. חומה זו מעכבת רבבות יהודים, שנשמתם צמאה למילה יהודית, מלפנות אל הכתובת הנכונה. כאן, בתהלוכות ל"ג בעומר, הם חשים פתאום שכולנו עם אחד ושכל המחיצות הללו מלאכותיות ונטולות יסוד.

ובעצם, התהלוכות אינן אלא לבוש חדש למנהג יהודי עתיק בל"ג בעומר. בקהילות ישראל בעבר נהגו המלמדים לצאת עם תלמידיהם לשדה, לשחק במשחקי חץ וקשת, לספר להם על רבי עקיבא ורבי שמעון ברי יוחאי ולהעניק לילדים חוויה יהודית מיוחדת במינה. בימינו אנו מגשימים רעיון בסיסי זה על-ידי התהלוכות.

בספר הזוהר נאמר שבימים הסמוכים לביאת המשיח אף ילדים קטנים ידעו את סודות תורת הנסתר, וזו תהיה ההכנה לקראת הגאולה הקרובה. זו המשימה המוטלת על כולנו בימים אלה של ערב הגאולה - להביא את אור התורה לכל יהודי, ובמיוחד לכל ילד יהודי, ובמהרה נזכה לצאת בתהלוכה הגדולה והמרכזית לקבל את פני משיח צדקנו.

רואים צימאון

זכה רבי שמעון ברי יוחאי שדווקא יום ההילולה שלו - ל"ג בעומר - נעשה בפועל ליום שמצליח לאחד מאות אלפי ילדי ישראל סביב התורה ומצוותיה. זכה הרבי מליובאוויטש, שקריאתו לקיים בל"ג בעומר תהלוכות של ילדים, נתקבלה בכל תפוצות ישראל, והמוני ילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח חיים, משתתפים בהן.

כל מי שהשתתף בעבר בתהלוכות האלה נוכח עד כמה הילדים והוריהם צמאים למעט יהדות אמיתית. בתחושתם הפנימית אין הם מנותקים כלל וכלל משורשי חיותם, אלא שמעולם לא זימנו לידם אפשרות ממשית להשתתף בפעילות יהודית מקורית.

הפעילים המארגנים את התהלוכות רגילים לפנייות אליהם בעת האירוע: מתייש עוד אירועים כאלה? איפה יש חוגים ביהדות לילדים? למה אין מלמדים בבתי הספר את מורשת ישראל? למה כלי התקשורת אינם מציגים את הפעולות היפות האלה לכל עם ישראל?

שעת ההסתר שעת המבחן

בכך חידוש. החידוש הוא שבני-אדם, אף-על-פי שיש להם יצירה-רע, המפתה אותם לעבור על רצון ה', בכליזאת הם מקיימים את רצונו. לכן דווקא הם ראויים שתינתן להם התורה.

בחירה כשלא רואים

כשם שהתורה ניתנה דווקא בעולם הזה הגשמי, כך עיקר המעלה של לימוד התורה וקיום מצוותיה הוא בזמן הגלות. בתקופה זו, שבה שורר הסתר של האור האלוכי, באה לידי ביטוי הבחירה שיהודי בוחר בטוב בבחירתו החופשית.

אמנם הקב"ה אומר ליהודי: "ובחרת בחיים", אבל בזמן הגלות אין רואים בעיני בשר שדרך התורה והמצוות היא דרך החיים. ובכליזאת יהודי מאמין לקב"ה ובוחר בדרך זו, ואז יזכה שבסופו של דבר גם יראה בעיניו הגשמיים את כל ההבטחות של הקב"ה, עד ו"ואולך אתכם קוממיות", שהולכים בקומה זקופה אל הגאולה השלמה.

(תורת מנחם כרך כה, עמ' 28, 32)

נשאלת אפוא השאלה למה יצר הקב"ה מצב כזה, שבו אין רואים אלוקות, אין רואים את השכר על קיום התורה ומצוותיה, ולעיתים אף רואים מצב הפוך - מי שמקיימים את התורה ואת מצוותיה סובלים רדיפות ומחסור, ואילו 'עוברי רצונו' נהנים משפע ומשגשוג?

מעלת החידוש

אלא שכאשר רואים ניסים ורואים מיד את השכר על קיום התורה והמצוות - אין זה חידוש שיהודי לומר תורה ומקיים את מצוותיה. החידוש הוא דווקא במצב שבו "גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו", ובכלל זה גלות רוחנית, כאשר אין רואים שקיום התורה והמצוות מביא שפע וברכה - ובכליזאת יהודי ממלא את רצונו של הקב"ה. כאן רואים את עוצמת הקשר של יהודי עם הקב"ה ותורתו.

ולמעשה, זו כל התכלית של נתינת התורה דווקא לבני-אדם כאן בעולם הזה. הלא המלאכים טענו שראוי לתת להם את התורה - "תנה הודך על השמים". על כך השיב להם הקב"ה, שאם המלאכים יעסקו בתורה אין

הקב"ה מבטיח בפרשתנו כי אם עמי-ישראל ילך בדרך התורה ויקיים את מצוותיה - יזכה לשפע ברכה. התורה מבטיחה: "ונתתי גשמיכם בעיתם, ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה ייתן פריו", ועוד ברכות רבות ונפלאות, עד לברכה "ואולך אתכם קוממיות".

בזמן שבית-המקדש היה קיים אכן ראו בעיני בשר את הברכות האלה. בתקופות שבהן בני ישראל עשו את רצונו של הקב"ה, זכו לראות את התגשמות ההבטחות. חז"ל אף מספרים ש"ירדו להם גשמים... עד שנעשו חייטים ככליות". כלומר, מרוב שפע וברכה גדלו החייטים עד שהגיעו לגודל של כליות.

למה לא רואים?

אולם בתקופת הגלות אין רואים את שפע הברכה המובטחת על קיום התורה והמצוות. זה חלק מעניינה של הגלות, שהאמת האלוקית שרויה בגלות והיא נסתרת. בזמן בית-המקדש ראו אלוקות בגלוי, וכל מי שעלה לרגל ראה את עשרת הניסים שנעשו בבית-המקדש. לעומת זה, בתקופת הגלות הדברים אינם נראים ואינם גלויים.

אמרת השבוע

הילדים משקפים

רבי עקיבא סופר מפרשבורג (נכדו של ה'כתב סופר') היה אומר, כי אם אנחנו רוצים לעמוד על ערכו וטיבו של אדם, עלינו לבחון את החינוך שהוא נותן לילדיו. הדרך שבה האדם מחנך את ואת מאווייו הפנימיים.

והוא היה אומר כי הדבר רמוז בפסוק "והיה ערכך לפי זרעו" (המדבר בפשטות על אדם המקדיש את שדה אחוזתו): כשאתה רוצה לדעת את ערכו של אדם, הערך נקבע "לפי זרעו". אם הוא מחנך את בניו ובנותיו בדרך התורה והמצוות וליראת-שמים - זו הוכחה שאף הוא אוהב תורה וירא-שמים בפנימיות לבבו.

פתגם חסידי

"בגילוי הסוד שבתורה היו שלבים: את הפשט שבסוד גילה רשב"י. את הרמז שבסוד גילה האריז"ל. את הדרש שבסוד גילה הבעש"ט. ואת הסוד שבסוד יגלה המלך המשיח" (הצמחצדק)

פנימיות התורה | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

המשכילים יזהירו

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע". "והמשכילים" אלה רבי שמעון בר-יוחאי וחבריו; "יזהירו כזוהר הרקיע" - כאשר התאספו לחבר את הזוהר היה מזהיר עליהם אור עליון והרצון העליון היה מתגלה אליהם, וניתנה הרשות לרבי שמעון וחבריו לגלות את הסודות הסתומים.

(תיקוני זוהר)

הזוהר מרומם

אדמו"ר ה'צמחצדק' אמר לאחד החסידים ב'יחידות': לימוד הזוהר מרומם את הנפש, לימוד המדרש מעורר את הלב, ואמירת תהילים מתוך דמעות מדיחה את הכלי.

לזכור את נותן התורה

"כי לקח טוב נתתי לכם תורתנו אל תעזבו" (משלי ד, ד). "לקח טוב" זה תורת הנגלה; "נתתי לכם" - הלומד עלול לפעמים לחשוב שהתורה היא שלו ולשכוח חלילה את נותן התורה. העצה היא: "תורתנו", זו תורת החסידות, "אל תעזבו", ואז אין מקום לחשש זה.

(הבעלשם טוב)

אש בלב

לימוד פנימיות התורה מכניס חיות בתורת הנגלה. כאשר יהודי לומד הלכה והוא יודע

שהלכה זו עצמה ילמד בגן-העדן, אחרי מאה ועשרים שנה - מתלקחת בקרבו אש קטנה.

(היום יום)

דגן, תירוש ויצהר

"ואספת דגןך ותירושך ויצהרך" (דברים יא, יד). "ואספת דגןך" זו תורת הנגלה, שנמשלה לחיטה, כמו שנאמר (משלי ט, ה) "לכו לחמו בלחמי". "ותירושך" זו תורת החסידות, שנמשלה ליינ, כמאמר חז"ל (עירובין סה, א), "נכנס יין יצא סוד". "ויצהרך" זה סוד שבסוד, שנמשל לשמן הצף על גבי היין.

(לקוטי תורה)

התקשרות ודבקות

תורת הנגלה היא בבחינת 'התקשרות'. בהתקשרות מתקשרים שני דברים, אך עדיין נראה מקום הקשר. פנימיות התורה היא 'דבקות'. בדבקות אף שיש כאן שני דברים, מקום הדבקות אינו ניכר.

(ספר השיחות תש"ג)

להיות בגן-העדן

פעם אחת יצא הרבי הרש"ב מליובאוויטש מחדרו ואמר לאחד החסידים המקורבים אליו, שישב כל העת ליד החדר: הייתי עכשיו שלוש שעות בגן-העדן. והסביר: כשלומדים חסידות בעיון, שרויים בגן-העדן.

ברכת התאומים

ל"ג בעומר נחשב יום זכאי במיוחד בכל הקשור לילדים. רבים שלא זכו לברכת פרי בטן נושעו בזכות ברכות שקיבלו מצדיקי החסידות ביום זה. גם ליד ביתו של הרבי מליובאוויטש נהג להתאסף בל"ג בעומר קהל רב של מבקשי פרי בטן, בציפייה לברכתו הקדושה.

הרב אלתר בוקיעט, משליחי חב"ד בבוסטון שבארה"ב, היה בשנת תשד"מ אברך צעיר. הוא התגורר אז בשכונת קראון הייטס בברוקלין ולמד ב'כולל'. ההכנות לתהלוכת ל"ג בעומר המרכזית, המתקיימת בחזית בניין 770, בית המדרש המרכזי של חב"ד, היו בעיצומן, וקהל רב התחיל להתאסף במקום כבר בשעות הבוקר המוקדמות.

הממונים על הסדר החליטו להפנות את מבקשי הברכה לפרי בטן להמתין ליד ביתו של הרבי, מרחק שני רחובות משם. הדבר נועד לאפשר להם לבקש ברכה בפרטיות, בלי להיות חשופים לעיני הקהל.

באותו בוקר המתינו ליד ביתו של הרבי עשרות רבות של מבקשי ברכה. התאספו שם יהודים מכל גוני הקשת, חסידים, ליטאים, דתיים מודרניים ועוד.

כשיצא הרבי מביתו התחוללה שם דרמה קורעת לב. אנשים בכך, זעקו והתחננו. הרבי בירך אותם זה אחר זה. עשרים דקות נדרשו עד שהרבי עבר את הדרך הקצרה מביתו אל המכונית. הרב בוקיעט, שהיה אחד הסדרנים במקום, נתבקש להתייצב ליד דלת המכונית ולסגור אותה מיד אחרי כניסתו של הרבי אליה.

הגיע הרגע. הרבי נכנס לרכב, והרב בוקיעט ניסה למלא את המשימה, אולם באותו רגע נדחף אל בין הדלת והמכונית אברך צעיר, חסיד סאטמר עלפי מראהו, וביקש את ברכת הרבי. הרב בוקיעט עמד והחזיק בדלת, ושמע כי הרבי מברך את האיש שזיכו להוליד ילד.

ואז חיך הרבי במאור פנים ואמר: "אבל הילד צריך שיהיה לו עם מי לשחק...". האיש לא קלט ממש את משמעות הדברים ועמד ללא תגובה, והרבי הוסיף: "אמור 'אמן'!...". האיש ענה מיד: 'אמן', ועזב את המקום.

חלפו שנים. הרב בוקיעט יצא למקום שליחותו בבוסטון. בכ"ד במנחם אב תשנ"ט החליט לנסוע לניו יורק,

לבוסטון בהמשך הבוקר. הנסיעה עברה במהירות ובשעה חמש בבוקר כבר היה ב'ציון'.

כשנכנס פנימה הבחין ביהודי שעלפי חזונו הוא חסיד סאטמר, העומד עם שני בניו, ויחדיו הם נושאים תפילה על הציון.

בתחילה לא ייחס לכך הרב בוקיעט תשומת לב מיוחדת, והחל לומר את התפילות והבקשות הנאמרים במקום. אך מעת לעת, כשהרים את עיניו לרגע והעיף מבט באיש ובבניו, הבחין כי האיש מביט בו שוב ושוב במבט בוחן.

בשלב מסוים הבחין הרב בוקיעט כי האיש מוציא מכיסו דפי מאמר חסידות, ואומר לילדיו: "התחילו לומר!". הבנים אמרו יחדיו את מאמר החסידות ליד הציון.

כשסיים הרב בוקיעט, יצא מן הציון ופנה לשתות משהו בפירת הקפה המיועדת למבקרים. הוא מצא שם את החסיד ושני בניו. שוב הביט בו האיש במבט ממושך, והדבר גרם לרב בוקיעט לגשת אליו ולפתוח עמו בשיחה.

לאחר כמה מילות נימוסין אמר האיש, בהצביעו על שני בניו: "אלה ילדיו של הרבי. הם נולדו בזכות ברכה שקיבלתי מהרבי".

הרב בוקיעט התעניין לפרטי הדברים והאיש סיפר: "לפני כחמש עשרה שנה באתי אל הרבי לבקש ברכה, לאחר ששנים עברו ולא זכינו לילדים. הרבי בירך אותי בילד והוסיף: 'אבל הילד צריך שיהיה לו עם מי לשחק...'. אני לא קלטתי ברגע הראשון את משמעות הדברים, ואז הרבי אמר: 'אמור אמן!'. אמרתי 'אמן', והנה, אלה התאומים שנולדו לנו".

פתאום הבריק במוחו של הרב בוקיעט הבזק של זיכרון חד וברור. ושאל: "אמור לי, מתי ובאיזה הזדמנות קיבלת את ברכתו של הרבי?".

"זה היה בל"ג בעומר, בשנת תשד"מ, ליד ביתו של הרבי, כשהרבי כבר היה בתוך המכונית שלו", ענה האיש.

הרב בוקיעט היה נסער: "הייתי לצידך בעת שקיבלת את הברכה!... אני האברך שהחזיק את דלת המכונית במאמץ רב שלא תיסגר עליך, מלחץ האנשים והצפיפות שהייתה שם", אמר לו.

"אהה!", זה היה תורו של החסיד להיזכר גם הוא. "עתה אני מבין מדוע פניך נראו לי מוכרות, אך לא זכרתי איפה ראיתי אותך", אמר בהתרגשות.

הוא המשיך וסיפר לרב בוקיעט כי בניו אלה נולדו לו כשנתיים לאחר ברכת הרבי, ומלבדם אין לו עוד ילדים. "אלה ילדיו של הרבי, והיום הם נעשים 'בר מצווה'. לכן באתי עמם לבקש ולהתפלל ולחגוג את היום בד' אמותיו של הרבי", הוסיף ואמר בעיניים בורקות.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שמחת רשב"י

גילוי החסידות הוא שלב מתקדם יותר בגילוי פנימיות התורה שפתח בו רבי שמעון ברי יוחאי. לכן בחצרות החסידים שמחים במיוחד בל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י [רבי שמעון ברי יוחאי].

כ"ק אדמו"ר הרי"צ מספר, כי "אצל אדמו"ר האמצעי היה ל"ג בעומר מן החגים המצויינים. הרבי יוצא אל השדה. לא היה נוטל ידיו לסעודה, אך אומר 'לחיים'. היו רואים אז הרבה מופתים, ובעיקר לגבי הולדת ילדים. כל השנה היו מצפים לל"ג בעומר" (היום יום יח באייר).

בשיחה אחרת הרבי הרי"צ מדבר על חשיבות השמחה בל"ג בעומר במירון. בתוך הדברים סיפר, שיהודי אמר פעם אחת לאביו, הרבי הרש"ב, שיש יהודים שאינם מניחים תפילין אך הולכים לקברו של רשב"י במירון. השיב לו הרש"ב: "אם רבי לוי יצחק מברדיצ'ב היה חי היום, היה עושה מיהודים אלה 'נברשת מאירה'" (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 331).

למעלה מהחורבן

בשנת תרפ"ט ביקר הרבי הרי"צ בארצנו הקדושה. לימים סיפר: "כשזכיתי להיות אצל הרשב"י במירון, שמעתי ביטוי זה: מירון הוא 'אוהל שמח'; מי שבא לשם מתחזק. כמוכן שמעתי: רשב"י הוא 'רבי שמח'. הוא לקח על עצמו כל מה שיהודים מחסרים ח"ו בקיום התורה והמצווה" (לקוטי דיבורים חלק ג, עמ' 1034). בהזדמנות אחרת אמר: "כשהייתי בארצנו הקדושה, שמעתי אנשים מדברים: הייתי אצל הרשב"י ואני הולך אל ר' אלעזר. אנו הייתי אצל ר' חייא ואני הולך אל ר' עקיבא. אם אומרים זאת בתמימות – זהו ענין ההשתחוות" (ספר השיחות תש"א עמ' 121).

רבנו הזקן אמר, שלגבי רשב"י לא נחרב בית המקדש. פירש זאת רבי הילל מפאריש: רשב"י היה נשמה דאצילות, ולגבי נשמה גבוהה כזאת אין חורבן הבית בבחינת העלם והסתר על האלוקות (פלא הרימון עמ' ז). נשיאי החסידות ציינו את המעלה המיוחדת שבלימוד ספר הזוהר. ה'צמח צדק' אמר: "לימוד ספר הזוהר מרומם את הנפש" (היום יום טז בטבת).

בספר הזוהר נזכרים מאמרים שנאמרו לאחר ימי רשב"י (כמו מאמריו של רבה בר רב"חנה). אמרו על כך חסידים בשם רבנו הזקן: בשעה שרשב"י חיבר את ספרו, היה בגן עדן, למעלה מהזמן. עוד אמרו בשם אדמו"ר הזקן: רשב"י חיבר עשרים ושניים ספרים, כמספר כב האותיות: ספר האורה, ספר הברכה והלאה. אך אלינו הגיע רק חלק קטן מהספר השביעי – הזוהר (מגדל עז עמ' תכו).

אדמו"ר האמצעי שאל את משרתו: ממה אתה הנהנה יותר – מלימוד משניות או מלימוד ספר הזוהר? ענה המשרת: מלימוד הזוהר, אף על פי שבלימוד משניות אני מבין, לפי ערך, מה שאני לומד, ואילו את דברי הזוהר אינני מבין. אמר לו הרבי: אכן, הנשמה נהנית יותר מלימוד זה. והוסיף: הנשמה מבינה מה שהיא לומדת (שמועות וסיפורים כרך ב, עמ' 43).

יתרון האור מן החושך

שאלו אצל משפיע חסידי: איש פשוט, שאין לו שייכות ללימוד ספר הזוהר – מה לו ולשמחת ל"ג בעומר? הסביר המשפיע: רשב"י טיהר את האוויר המעופש של העולם, וכך גרם טובה לכל יהודי באשר הוא. שכן כאשר אוויר העולם אינו נקי – הדבר משפיע לרעה על כל אחד ואחד, איש איש לפי דרגתו; על רב בדרך אחת ועל יהודי פשוט בדרך אחרת.

הרבי מליובאוויטש מבאר (סה"ש תשמ"ט ב עמ' 437) שרשב"י היה מתלמידי רבי עקיבא שנשארו בחיים, לאחר מות שאר התלמידים, כי נהג כבוד בחבריו, והייתה אצלו אהבת ישראל בהדגשה (ראה שבת לגא). כלומר, הוא תיקן את העניין של "לא נהגו כבוד זה בזה". לכן ל"ג בעומר הוא יום שמחה גדולה – מפני העילוי של שלום הבא לאחר מחלוקת, כיתרון האור שבא מתוך החושך.

המארח של רשב"י

אמורים לספק כאלפיים מנות. בתוך שעה וחצי הכול נגמר. הייתי בהלם. רצתי מיד לחנויות במירון ובצפת וקניתי מוצרי מזון, אבל הכול נגמר במהירות", הוא מספר.

תפריטי לילה ויום

בשנה הבאה הוא כבר נערך אחרת. "הקמנו אוהלים ענקיים ממוזגים, ובנינו מטבח גדול. גם הצבנו מכולות שתייה גדולות. בעזרת צוות גדול חילקנו אוכל ושתייה למאות אלפי החוגגים לאורך יום ההילולא".

מאז הפרוייקט התעצם והלך בכל שנה ושנה. בתפריט המוגש בליל יום ההילולא: לחמניות וחלות, סלטים, מרק חם, דגים, אורז, חמין, קוגל ירושלמי ועוד. לפנות בוקר התפריט משתנה בקפה לסוגיו, מיני מאפה, גבינות, סלט ירקות וסלט טונה. על מלאכת הבישול מופקדים שפים מקצועיים. "אנחנו שמים דגש על ניקיון, מתוך גישה של הקפדה על כבוד הבריות", הוא מדגיש. "גם חלוקת האוכל נעשית מתוך חיוך ובדרך שמכבדת את האדם".

סיפורי ישועות

בפיו של פריד סיפורים רבים על יהודים שהיה להם חלק בפרוייקט ונושעו, בכל תחומי החיים. "היה זוג מניירורק שלא נפקד בילדים שתיים עשרה שנים. שנה אחת הגיעו לרשב"י והשתתפו

מאות אלפי העולים לקברו של רבי שמעון ברי יוחאי במירון, ביום ל"ג בעומר, נהנים משפע של מזון ומשקה, המחולקים חינם באוהלי-ענק, סמוך למתחם הציון. קרוב למאה אנשי צוות עובדים בשירות האורחים הרבים. כמויות מזון עצומות מוזרמות אל הציבור לאורך כל היממה.

מאחורי פרוייקט החסד הזה עומד הרב בערל פריד (36), בעל מוסדות חסד בצפת. זו השנה התשיעית הוא מפיק את המבצע הגדול של 'אור הרשב"י'. בפעם הראשונה הוא מתראיין ומספר כיצד נולד הרעיון ואיך הוא מצליח להאכיל מאות אלפי בני-אדם.

בית של אורחים

מצוות הכנסת אורחים חקוקה אצלו כבר מינקותו, באנטוורפן שבבלגיה. "היה לנו בית בן חמש קומות ושלוש מתוכן נועדו לאורחים. אני כמעט לא זוכר יום בלי אורחים", מספר פריד. לאחר שהתחתן עבר למנצ'סטר, ויום אחד באו הוא ורעייתו לביקור בארץ-הקודש. "נקשרנו למקומות הקדושים והחלטנו לעלות לארץ", הוא אומר.

כבר בשנה הראשונה לבואו, בתשס"ג, החליט לעשות מעשה לטובת הבאים למירון. "כמה ימים לפני ההילולא הקמתי מעין סוכה קטנה, ובה הצבתי שלושה סירי חמין ענקיים ושתייה מתוקה. על-פי החישוב שעשיתי, הסירים היו

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שמחת רשב"י

שאלה: יום פטירתו של רבי שמעון בר-יוחאי, ל"ג בעומר, הוא יום שמח. האם אפשר ללמוד מזה שכל יום-שנה לפטירה ('אָרצייט') יש לציין בדרך של שמחה?

תשובה: ביום-השנה לפטירתו של כל יהודי עולה נשמטו מדרגה בגן-העדן. העלייה באה לאחר דין ומשפט מחודש על הזכויות וכו' שיש לנפטר.

מאחר שמעשיהם הטובים של הבנים נחשבים זכות בעבור האבות, נהוג בישראל (מנהג ששורשיו מגיעים עד דוד המלך) לצום ביום זה, וכמרכן נוהגים להדליק נר נשמה, להתפלל לפני התיבה ולומר 'קדיש', לעלות לתורה ביום עצמו (אם הוא יום קריאה) ובשבת שלפניו, ללמוד משנה (אותיות נשמה), ולעלות לקבר ולומר שם פרקי תהילים ותפילות לעילוי הנשמה.

בעניין ל"ג בעומר הדין שונה, מאחר שרבי שמעון בר-יוחאי ציווה לשמוח באותו יום. ההלכה היא שאם האב ציווה שלא ינהגו הבנים אבלות לאחר שלושים יום - שומעים לו. לכן אנו שמחים בל"ג בעומר, וכלשון ה'משנת חסידים': "ביום זה... מצווה לשמוח שמחת רשב"י, ואם דר בארץ-ישראל, ילך לשמוח על קברו ושם ישמח שמחה גדולה".

עם זה ידוע לנו מהתורה ומדברי חז"ל שמשה רבנו לא היה שמח לקראת פטירתו, שהרי לא זכה להיכנס לארץ, ועליכן מצויין (בטור ובשולחן-ערוך) יום פטירתו, ז' באדר, כיום תענית צדיקים. בדורות האחרונים ממעטים בתעניות, מפני החולשה.

השנה, כשלי ל"ג בעומר חל במוצאי-שבת, על כל רב, מורה, מדרין והורה, לעורר ולהזהיר את בני הנוער, שלא להתחיל חלילה בהדלקת המדורות לפני שעת צאת השבת (8:20 בערב בערך).

מקורות: גשר-החיים פרק לב. שערי הלכה ומנהג א"ח ח"ב ט' רכב.

ארוחות למאות אלפי חוגגים. פריד במירון

בהוצאות על-פי יכולתם, וברוך השם, בשנה שלאחר-מכן כבר נפקדו בזרעא חיא וקיימא", הוא מספר.

בשנים האחרונות הקים פריד גם אוהל מיוחד המיועד לתפילות וללימוד. באוהל שישה בתי כנסת, העשויים להכיל מאות בני-אדם ברבזמן. הקשר שלו למירון אינו מצטמצם לל"ג בעומר; לפני כמה שנים הקים כולל מיוחד, סמוך לציון רשב"י. לדבריו, "לאורך ימות השנה לומדים אברכים בכלל את תורת רבי שמעון. ביום ההילולא יש מניין מיוחד לאמירת תהילים בעבור מבקשי הברכות, ורואים ישועות רבות".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020

